

Loven har — ligesom samtidig gennemførte lovændringer vedrørende de to andre arbejderbeskyttelseslove — til formål at muliggøre Danmarks ratifikation af den af Den internationale Arbejdsorganisations 44. konference den 22. juni 1960 vedtagne konvention nr. 115 om beskyttelse af arbejdere mod ioniserende stråling (jfr. herom, hvad der er anført ved omtalen af de to nærmest foregående sager).

Hovedbestemmelsen findes i en ny § 19 A, der har følgende ordlyd:

Ved arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, skal der træffes fornødne foranstaltninger til at sikre de pågældende en effektiv beskyttelse mod ulykkes- og sundhedsfaren.

Ingen arbejder må i strid med en sagkyndig læges råd beskæftiges eller vedblive at være beskæftiget ved arbejde, der vil kunne udsætte ham for ioniserende stråling.

Socialministeren kan efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet samt indenrigsministeren fastsætte nærmere regler for arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, herunder fastsætte de højest tilladelige doser af ioniserende stråling, der må forekomme, samt fastsætte regler, der forbyder bestemte kategorier af arbejdere at være beskæftiget ved sådant arbejde.

Ved arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, må personer under 18 år ikke anvendes.

Ved arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, finder bestemmelserne i § 9 i lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget vedtoges uændret og enstemmigt.

77. Lov om udvidelse og ombygning af institutionerne ved forsorgscentret for Sønderjylland. (Socialminister *Bundvad*). [A. sp. 1413. C. sp. 611].

Skriftlig fremsættelse $\frac{9}{3}$ (F. sp. 3412). 1. beh. $\frac{16}{3}$ (F. sp. 3799). Partiernes ordførere: Gorrsen, P. E. Eriksen, Poul